

Slovenský Červený kríž, územný spolok Humenné

POĎAKOVANIE

v Humennom, 5.5.2022

Drahá sestra Agnesa,

žiaľ, moje pracovné povinnosti mi nedovolili stretnúť sa s Vami osobne, dovoľte mi teda pár riadkov, aspoň takto listom.

Budem veľmi osobná.

Ťažko mi je nájsť slová, ako veľmi sa Vám chcem poďakovať za tak obrovskú pomoc a hlavne obeť, ktorej sa našej organizácii, ale hlavne nám osobne dostalo vďaka Vaším sestram Tadei a Joachymi.

Neviem nájsť slová, bojím sa, že nezachytia tak silno moju vďaku v písmenkách, za to, čo v nás všetkých zasialí, koľko pokoja, pokory, aj napriek tomu, že z každej strany sme boli nasadení všetci priamo do terénu, netušiac, čo nás kde čaká.

Neviem tiež či nájdem tak silné slová vďaka za to, že v tak náročnom období, sme mali možnosť byť s nimi tak blízko a tak duchovne posilnení.

Veľakrát to nejedna a nejeden z nás potreboval. Vidieť toľko nešťastia a smutných príbehov, bolo aj pre nás zamestnancov a dobrovoľníkov, veľmi náročné.

Pomáhajú nám od prvej minúty, kedy boli nami, na ich žiadosť vyslané do služby do záchranného tábora, kde bolo niekoľko desiatok rómskych matiek s deťmi, kde zabezpečovali zdravotné konzultácie, psychickú pomoc, tlmočenie, sprievody do zdravotníckych zariadení, následne podobné konzultácie v stanovom mestečku, po asistenciu v registračnom centre, kde pomáhajú odídencom poradenstvom, tlmočením, podporným slovom, po obrovskú fyzicky náročnú prácu v našom nečakane vzniknutom výdajnom mieste potravín Slovenského Červeného kríža v Humennom.

Nehovoriac o dlhých rozhovoroch, ktoré nám vniesli svetlo, do týchto, chvíľami veľmi smutných a stále neistých dní.

Je nám nesmierne veľkou ctou poznať ich, mnohí z nás nikdy v živote nemali takú možnosť spolupracovať s rehoľnými sestrami.

Verte, do konca svojho života budem myslieť na deň, ako nám ich tu zaslal Boh.

Prajem Vám a celému Vášmu rádu veľa zdravia, Božieho požehnania, pokoja na duši, lásku v srdci a úsmevu na tvári.

S úctou

PhDr. Silvia Knapiková
riaditeľka ÚzS SČK v Humennom